

HET MOGELIJKE

Het gebeurt,
bij het ruiken van een oude hoeve,
dat ik de eerste boer herken
die erin leefde,
vier eeuwen terug
of daaromtrent.

Dat is ook
waarom ik de eerste herfst herken
die dit land langzaam uitkleedt
en die nu samen met mij verijlt
tot ik weg ben.

VREEMD

Het klopt en blijft kloppen
in zijn hoofd. Het houdt aan,
een orkaan die niet meer gaat liggen.
Hij wou dat hij niet meer moest
denken aan onmacht
en ongerijmd gebazel,
dat hij niets wist van barensweeën
of walging die hem verbeest.

Als hij diep in gedachten
wegzinkt gaat het beter.
Dan spoelen waanzin en *weltschmerz*
geleidelijk weg naar zijn hart
dat het kloppen overneemt.
Zijn hoofd wordt daardoor lichter
en draaglijk voor de rest van de dag
hoewel zijn hart een doodstrijd levert.

Vreemd is dat, heel vreemd.

NERI

Ze raken niet meer los
van elkaar.

Het meisje en de fiets
zijn met elkaar vergroeid
zoals bomen in dit landschap
dat even groen is.

Zo smelten ze
in elkaar:
het meisje, de fiets
en het landschap
en het zweet
dat wind wordt van haar hijgen

en al wat ik niet meer schrijf.